

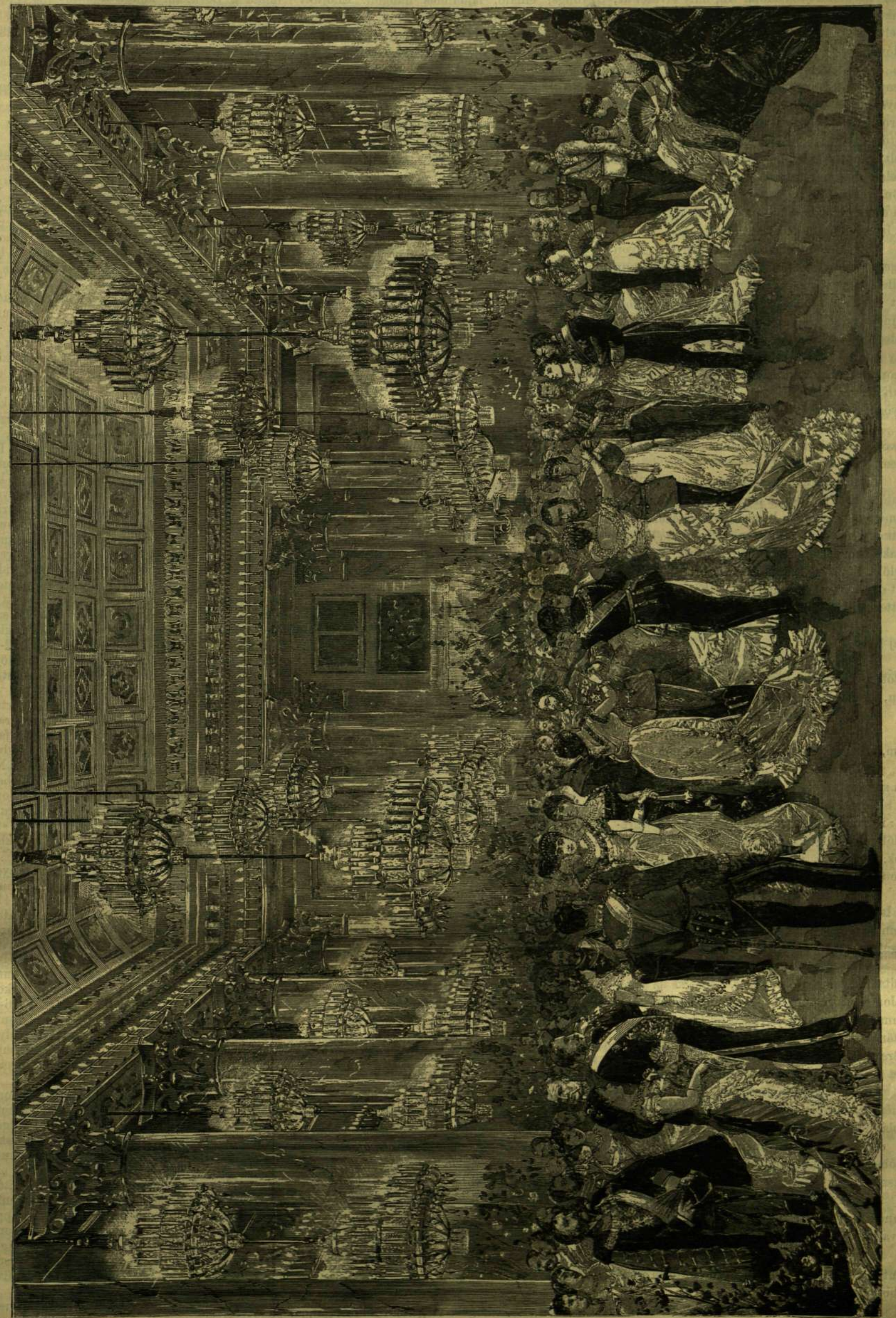

A TRÓNÖRÖKÖS NÁSZÁ. — MEGÉRKEZÉS BÉCSBE.

A TRÓNÖRÖKÖS NÁSZÁ. — A KÉT ÖRÖMANYA TALÁLKOZÁSA SCHÖBNRUNNBAN.

A TRÓNÖRÖKÖS NÁSZÁ. — AZ UDVARI BÁL BÉCSBEN.

majorra valamelyik nap; akad ott valami régi butor számodra, a mi helyzetet kényelmesebbé teheti.

— Köszönöm, — mondá Lettice kelletnél, — de azt egy szóval se mondta, hogy eljő. S ezzel mind a kettő ment a maga útján.

Mikor Winifred haza érkezett, a kis hid karfáján egy uri embert látott ülni, a ki érkeztere felállott s elébe jött. Lancelot volt, ki az utóbbi szomorú héten mindennap meglátogatta s azért nem csak meg nem lepte ittléte, sőt félig-meddig számított is rá.

— Vártam önt, hogy eljő ma, — mondá kezét nyújtva. — Utazni készülök.

— Utazni? Hová?

— Münchenbe. S szeretném tudni, mily messze van s hogy juthatok oda?

— Az istenért, Winifred! Egész ámulatba ejt, alig bírok magamhoz térni. Mit akar?

— Iskolába akarok járni; megtanulok németül, aztán rajzolni; ugy hiszem, van némi tehetségem a mintázásra. Vagy zene-leckéket veszek s zongora-mesternővé képezem magamat. Egyszóval, próbálok valamit.

— De Winifred... — Hagyja el. Elhatároztam s el kell mennem.

— És mennyi időre?

— Egy évre. A jövő karácsonra visszajövök. Erre az egy évre szükségem van.

Még mindig a kis hidon állottak. Most Winifred befelé indult s Lancelot követte. Az udvarban, a hol a galambok a kövek közt magot keresgéltek, újra megálltak.

— Ne ülünk le itt? mondá Winifred, — odabenn a házban oly szomorú!

Leültek. Lancelot lovagostora gombjával játszadozott; Winifred hallgatásba mélyedt.

— Valóban, — szakította meg a hallgatást Lancelot, — itt nem maradhatna kegyed egyedül a télen; s egy ajánlattal jöttem ide erre vonatkozólag.

Winifred ránézett, de nem szólt.

— Tudja, hogy rokonaim vannak Olaszországban. Anyám utáni nagynénem a telet Rómában szokta tölteni s meg vagyok győződve, hogy szívesen fogadná kegyedet. Nem volna egészen idegenek közt.

hassam: — Ezzel az öregasszonyhoz fordulva, folytatá: nem szükség kérem önt Bridget, hogy viseljen gondot a kisasszonyra, ön azt mindig megtette. (Bridget tisztelettel hájtá meg magát.) Most azonban kétszeresen szüksége van rá.

— Az igaz uram, — mondá Bridget s köténye sarkát szeméihez emelve, mély bókok közt távoztak.

— Nem parancsol egyebet? — kérde Lancelot.

— Igaz, még egyre kérem. Emlékszik-e még Leigh Letticera?

— Leigh Letticera?

— Tudja, az a szép cigány leány, a ki néhány éve elbujdosott volt, senki sem tudta hová. Meglekedezett róla?

Lancelot arca elsötétült.

— Nem, nem. Emlékszem már. Nos?

— A leány visszajött; egy szép kis fia van.

— Ah, fia is van?

— Gyönyörű, szőke, kék szemű gyermek. S mit gondol, hol huzta meg magát? Az ön ó-kastélyán felüli rozszant házban, melynek

TUNISZBÓL. — A BEJ SZEMLÉT TART KATONASÁGA FÖLÖTT.

Lancelot komor képet vágott.

— Különcz gondolat. Szólt róla Pennefeathernének?

— Se neki, se másnak. Nem is akarok, míg a dolog rendben nincs, s számítok az ön segítségére.

— Mit kíván tőlem?

— Először is jó tanácsot a majort illetőleg. Találhatnék-e valakit, kire azt bizhassam, míg távol leszek?

— Az könnyű lesz. De az igazat megvallva, nekem az eszme nem tetszik.

— Miért nem?

— Több okból. Először is München így télen nagyon hideg hely, nem való kegyednek. Tizenhét-tizennyolcz sábnyrá fekszik a tenger színe fölött.

— Hallottam róla; körül havasok, ott is hó, az emberek szánkáznak. Hisz az pompás, nagyon fogom szeretni.

— Nem hiszem, hogy kegyed egy bajor iskolában jól érezné magát. Az érzélgős, szenvedő német lányok nem való társaság lenne kegyednek.

— Én senki társaságát nem keresem. Nem vagyok-e itt elhagyottabb, mint bárhol a világon?

— Inkább akarok idegenek közt lenni s megmaradok München mellett, felelt Winifred határozottan.

— S mielőbb akarja végrehajtani határozatát?

— Mielőbb. Vajjon elmehetek-e már a jövő héten?

— Nehezen hinném; helyét előre kell készíteni; ez legalább tíz napba telik. Bizza rám. A mi a majort illeti, a cselédek itt maradhatnak — remélem nem akarja az öreg Bridgetet magával vinni Münchenbe?

— Ép oly kevésbé, mint Hánit.

— Természetesen. Legyen nyugodt. Én leszek a főfelügyelő s sáfárom Mellor átj minden héten kétszer, háromszor.

— Köszönöm, Lancelot. Ön valóban igen jó hozzám.

— Kihez lennék jó, ha önhöz nem!

Feleletre várt; de Winifred hallgatott. Ujra hallgatásba merültek, melyet Bridget szakított félbe, jelenteni, hogy bevitte az ebédet. Winifred fölkel, várva hogy Lancelot is kövesse a házba. De ez bucsuzott.

— Isten áldja, — mondá. — Megkísértem, hogy rendbe hozzam a müncheni dolgot. Nem hiszem, hogy egy hétnél hamarabb viszontlát-

nincs fedele. S most attól fel, azt is le akarják rontani.

— Ellenkezőleg; Cochrane barátomnak megtetszett s azt ígerte a jövő nyáron kijő s lerajzolja. Addig hát mostani állapotában marad.

— De én épen arra akartam kérni, hogy fedesse be a szegény asszony s gyermeke számára.

— Ezzel elrontom a Cochrane művészi kedvét; s talán elriasztom az egyetlen kísérte-tet, mely birtokomban van (mert talán tudja, hogy Brunt Abel ott akasztotta volt fel magát). De mindegy; a kegyed kedvéért megteszem.

— Köszönöm.

— S most igazán isten velünk!

— Egy hétre?

— Egy egész hétre! Isten áldja meg.

Egy perczig várt — talán egy meleg búcsuzóra Winifredtől — de az csak küzdött magában: mit mondjon? — s azzal megfordulva, az istállónak tartott lováért, s eltűnt a kerítés sarkánál. Winifred még várt egy kissé a házájában. Gondolta, talán visszatér még egy búcsu-pillanatra. De hiába. Nemsokára hallotta a távozó lódobogást.

Szomorú sohajjal ment be a házba.

(Folytatása következik.)

A MENET MEGÉRKEZÉSE A BUDAI VÁRBA A FERENCZ-JÓZSEF KAPUHOZ.

sem nagy (pláne a legszebbek közülök a bécsi ünnepélyen szerepeltek már), de itt nem is fény kifejtéséről volt szó — a mi talán nehezebb ment volna, — hanem oly üdvözléről, melyben az ország fővárosa részesíti leendő uralkodóját, boldogsága első napjaiban, egy bájos fiatal hölgygel együtt, kinek családja minden tagja oly népszerű az országban.

A] bevonulás.

E hó 18-án délután 4 órakor érkezett meg a trónörökös és neje; de mindjárt a déli idő után megindult a közönség raja a bevonulási útra. A széles váci-ut, a fürdő-utca, a lánczid előtti tér mind a két hídfőnél, a kanyargós Albrecht-ut, a budai vár: elég távolság és nagy terület arra nézve, hogy a Budapest által nyújtható tömegek elhelyezkedhessenek. Ezen a vonalon minden ház díszítve volt. Legáltalánosabb díszül a lombfüzereket, szőnyeget, czimereket használták, elég sok helyen a trónörökös pár arczképét is, melyet olajnyomatban már régen árulnak. Árboczkokat is állítottak föl a szabadabb helyeken, az indóház előtt, a lánczid-téren, s azokat fellebogózták. A zászlódísz aránylag kevesebb volt, mint más egyéb díszítés.

Három órakor már mindenki elfoglalta helyét. A tribünöket már 1 órakor tele ülték, felve, hogy a tömegben nem lehet áthatolni. A tömegek összetorlódása csak pillanatnyi volt, s csupán egy-két helyen, leginkább a váci-ut azon részén, hol a marokkói utca és sugárút betorkollik. Innen tért el a menet az egyenes nagy váci utról a fürdő-utczába, a tolongás is itt képződött. Máshol jó rend uralkodott. Középen huszárok, lovas és gyalog rendőrök tartották szabadon az utat, s azon innen foglalt állást a sokaság. A járdán mindenféle állványokat rögtönöztek. Asztal, szék, hordó szívesen megfizetett helyülé vált. A tetőt nem egy helyen felbontották s emberfejek egész sora nézett le.

az össze az udvar körül. De szíveség dolgában, vagy ha lelkesülni kell, nem szolgál nekünk példával Bécs.

Az ünnepélynek egyik figyelemreméltó vonását az ország minden részéről érkezett ezrek nagy tömege nyújtotta. Ez által lett az ünnepély az ország fővárosának ünnepévé, dacára a bécsi ünnepélynek.

Tehát a bevonulás és a többi ünnepélyek nem a fényesség és pompa dolgában kulminálnak. Az a 37 mánás, kik festői bandériumot képezve, a menet élén lovagoltak, Magyarország részéről bizonyára még nem nagyszerű ünnepi nyilvánulás; a fényes uri fogatok száma

A NÁSZÜNNEPÉLYEK

BUDAPESTEN.

A trónörökös párt a lehető legszívesebb fogadtatás várta az ország fővárosában, s mindenütt, a hol csak Bécestől Budapestig utaztak.

A trónörökösnek eddig nem volt alkalmja érintkezni a magyar nemzettel. Eddig királyi atyja kíséretében vagy látogatására jött. Rövid utazásaiban csak érintette a városokat. Tavaly, mikor az eljegyzés után küldöttségeket fogadott a budai várakban, a hivatalos küldöttekkel találkozott, az udvari szertartások feszes szabályai szerint. E hó 18-án történt először a fesztelen és szabad érintkezés, mely oly szíves volt, s melynek bensőségét bizonyára nevelte az a fiatal királyi hölgy, ki oly család sarjadéka, mely fölött József nádor emléke és tisztelete él a nemzetben.

Budapest ünnepélyei nem oly káprázatos fényűek mint Bécsé volt. Itt nincs az a gazdagság, nincsenek meg ama pompázó tényezők, melyek amott, hol évszázadok óta halmozódik

megei és városi hatóságok képviselői, a miniszterek, stb. A peronon a nők által képezett sorfal két oldalán a következők foglaltak állást:

Tisza Kálmán kormányelnök, Ráth Károly főpolgármester, Kammermayer, Gerlóczy polgármesterek, b. Edelsheim-Gyulay hadparancsnok, báró Stein belga főkonzul, gróf Zichy Jenő, Kaes altábornagy, gróf Szapáry Gyula, Szametz tábornok, gr. Andrássy Gyula és Aladar, gr. Károlyi Gyula és Tibor, gr. Karácsony Guidó, gr. Szapáry István, gr. Zichy Géza, Wahrmann Mór, Csányi György, a váltótörvényszék elnöke, Thaisz Elek főkapitány, Schmidt Titusz, Emmer Kornél, Csapó Vilmos, Emich Gusztáv, Gerlóczy Károly, Királyi Pál, dr. Takács Lajos, Weisz Bernát Ferenc, Havas Sándor, dr. Halász Géza, Jekelfalussy Lajos, Sigray Pál, és számos hírlapíró, stb.

Még nem volt 4 óra, mikor a vonat érkezését jelezték. A mozdony lombfűzérékkel volt díszítve. A mint berobogott az indóházba, a Gellérthegyen megdördültek az ágyúk s városzerte meghuzták a harangokat.

Az udvari vonat zajos éljenzéssel fogadtatta a csarnokban s csakhamar kilépett abból Rudolf trónörökös huszártábornoki vörös dísz-

éljenzés hangzott föl, mely a beszéd végén zajosabban és hosszabban megújult.

Rudolf trónörökös ezután a díszszázadhoz ment, annak tisztelgesét fogadta; ezalatt Kammermayer Károly polgármester átnyújtja a város bokrétáját Stefánia hercegnőnek, Bohusné Szörgényi Antónia asszony pedig a nőegyleteket.

A miniszterek hirtelen kocsira ültek, hogy a Margithidon át még a menet előtt a budai várba hajtassanak.

A trónörökös nejét karonfogva a hölgyek által képezett sorfalon keresztül, virágokkal behintett uton a közönség éljenzései közt az a közben előállt udvari kocsisoz vezetete és fölsegíté a kocsi, s maga is a kocsiába szállt.

A menet néhány perccel 4 óra után indult meg, elől a főurak, ragyogó díszruhákban, lóháton. A fényes bandérium nélkül, melyet gr. Károlyi Pista vezetett, a bevonulás igen szerény lett volna. Bécsben az udvar fejtejt ki nagy pompát.

A banderiumban részt vettek:

gr. Zichy Jenő magyaros négyes fogata, összesen 11 hintó. A különböző küldöttségek és kíséretet tevő személyiségek 79 kocsit vettek igénybe.

A váci uton a nagy tömeg mindjárt a hercegi pár kocsija után nyomult, s csakis később állt helyre a rend. Éljenzés, kendők lobogtatása fogadta a fiatal párt az egész uton.

A budai várpalotáig majdnem egész óráig tartott az út. A palotában várt az országgyűlés küldöttsége és a tábornoki kar.

Négy óra tájban érkezett ide az első udvari kocsija, melyben Koburg herceg és Klotild főhercegnő ült, ezt egy másik udvari kocsija követte, melyből Zichy Iréne grófnő és Csáky-Palavicini kapitány a főhercegnő főudvarmesternője és főudvarmestere szálltak ki. A virágszóró leánykák jóval előbb megérkeztek. Mindannyian könnyű fehér ruhába voltak öltözve, a főváros színeiből készült vállszalaggal, mi a jobb vállról a bal csipő irányában haladt s a bal csipőn csokorra volt kötve. Kezeikben fehér kosárcákat tartottak. Elöl haladtak az 5-6 éves, szőke fűrtös apróságok,

AZ ALAGUT KÖRNYÉKE A BEVONULÁS ALATT.

ben, mellén a szt. István-rend nagy szalagjával és mentéjén a rend nagy csillagával. Utána Stefánia főhercegnő jelent meg a lépcsőkön és ekkor még egyszer felzugott az éljen, mit nyájas mosolyal köszönt meg.

A trónörökös legelsőben az eléje siető József főhercegnék nyújtott kezét; és Stefánia főhercegnő is szívélyesen megszorította nagybátyja jobbát. «Örülök, hogy Budapestre érkeztek!» mondá József főhercegnék magyarul.

A mint a katonai zenekar eljátszotta az osztrák himnusz, Ráth főpolgármester mondá el üdvözlő beszédét. Rudolf trónörökös tiszta magyar kiejtéssel ezt válaszolta:

«Kedves nóm forró vágya teljesült, midőn öt Budapestre kísérem. Örömmel jöttünk; mert jól tudjuk, hogy a közmondásunk magyar szívélyesség, melylyel itt találkozunk, őszinte keblekből ered; hogy önök szeretete környezendi unokáját azon dicső férfunak, ki áldásos élete legboldogabb napjait önök körében töltötte!»

A trónörökös válaszában első szavai a legmélyebb csendben hangzottak el, de midőn nejeinek nagyatyjáról emlékezett meg, lelkesült

Gr. Károlyi Pista, b. Aczél Béla, gr. Andrássy Sándor, gr. Apponyi Albert, gr. Apponyi Géza, br. Bánffy György, Beniczky Ferenc, Beniczky Ádám, gr. Csekönits Endre, gr. Cziráky Béla, gr. Cziráky János, ifj. gr. Dessewffy Aurél, Dóry Béla b., Dóry Jenő b., Eszterházy Andor gr., Eszterházy László gróf, Gyürky Ábris gr., Harkányi József, Jankovics Elemér, Jankovics Gyula, Keglevics Ist. gr., Kinszky Jenő gr., Rohonczy Gida, br. Redl, Salamon Géza, gr. Teleky Géza, ifj. gr. Szapáry István, gr. Szechenyi Kálmán, gr. Teleky József, b. Trautenberg Frigyes, gr. Zichy Manó, gr. Zselinszky Róbert, gr. Pálffy Miklós, gr. Karácsony J. gr. Karácsonyi H. gr. Mizazy Vilmos, Blaskovits Miklós és ifj. Ordódy Pál.

A főurak lovacsapata után Ráth Károly főpolgármester és Kammermayer polgármester kocsija jött. Közvetlenül ezután egy udvari lovas haladt, nyomban követte a négyesfogatu nyitott udvari kocsija, melyben Stefánia főhercegnő és Rudolf trónörökös ültek. A fiatal pár körül jobbról-balról tíz-tíz lovas rendőr.

A trónörökös párt József főherceg fogata követte, aztán néhány udvari hintó a kísérettel, ezek után gr. Andrássy Gyula, gr. Karácsonyi Guidó, gr. Andrássy Manó, gr. Andrássy Aladar pompás hintói, majd Károlyi Gyula és Tibor,

hátrább a nagyobbak. A legnagyobbak 13-14 évesek.

A főuri banderium első lovasa 5 órákora várkastély udvarához ért, mire a főrségen a kürtös és a dobos a «General-Marsch»-ot hangoztatta, az őrség pedig tisztelgett.

A palota elé érve, a trónörökös könnyűden ugrott le a kocsiból, és nejeinek segített a kiszállásban. A bejárat alatt, a lépcső alján Dessewffy Aurél grófné Stefánia hercegnőnek a nőegyletek pompás virágbokréját nyújtotta át, mit a főhercegnő lekötözött mosoly kíséretében köszönt meg. A lánykák virágaikat szórták a trónörökös pár elé, míg a lépcsőn fölhaladt, egyenesen azon terem felé, melyben a vöröskereszt egyetnek 20 női küldötte várakozott. Klotild főhercegnő rövid üdvözlő szavai után a trónörökös pár a főrendek és képviselők termébe (a nagy márványterembe) ment, hol a fölhangozó éljenzés alcvarsendületével Simor János hercegprímás mondta az üdvözlő beszédét, megemlékezve abban József nádor nagy érdemeiről is.

A trónörökös válasza ez volt:

«Örömmel és forró hálával fogadjuk Magyarországot főrendei- és képviselőinek ismételt

üdvözlét. Mondják el kérem kedves nóm nevében is tisztelt küldöiknek, hogy nagyrabecsült őszinte érzelmeik szíveinkben élénk visszhangra találnak s hogy Magyarország boldogságát leg-hőbb, legbensőbb vágyaink közé soroljuk.

A főrendek és képviselők hosszas éljenzése harsant fel, mely után a trónörökös pár Tisza miniszterelnökhöz lépett s köszönetet mondott neki a szíves fogadtatásért. Beszélt még Andrássyval is, kit Stefánia főhercegnő szintén megszólított. A trónörökös pár a teremből a tábornokok közé lépett, hol minden beszéd nélkül ment végbe a fogadtatás s abból állott csupán, hogy a trónörökös egy két szót váltott Edelsheim-Gyulay főhadparancsnokkal s több tiszett megszólított. A tisztek és tábornokok háromszoros eljenkiáltása kísérte a trónörökös párt visszavonulását. Ezután ebéd következett, mely 7 órákor ért véget.

A bevonulásról előlegesen két rajzot közlünk itt. Az egyik az alagut környékéről tünteti föl a nagy tömeget, mely már látja a lánchidon közeledő menetet és türelmetlenül várakozik. A másik a budavári Ferenc-József kaput mutatja, midőn a menet oda érkezett.

A kivilágítás.

A kivilágítás nagymérvű volt, és kiterjedt a külvárosokra is. A villamos fény és légszusz nagy szerepet játszottak a ragyogványos díszítésekben. Sok helyen alkalmaztak lampionokat és transparentet is. A trónörökös pár nevének monogramja mindenütt ott égett, a hol nagyobb világítás mind.

A gáz sokkal nagyobb mértékben használták most, mint a koronázáskor; a villamos fényt pedig először. A gáz-csőveket fölvezették az emeletek párkányzataira, arabeszkok szerint idomították, koronát, betűket alkottak belőle. A csöveken minden hüvelyknyire kis nyílást reszeltek, ott aztán mindenütt egy-egy kis lángocska égett. Fáradságos és költséges módja a kivilágításnak, de csakis közvetlen-közélelel hatásos. Az így megvilágított ház sűrű és ezernyi apró lángjai a szél fuvallata szerint ép úgy hullámzik mint a vetés. Egyszer-egyszer egészen elsötétül, megint fölvilan. A redut épületén hetekig dolgoztak a gázcsövekkel. Az S betű szépen égett; az R betűt csak 10 óra után tudták meggyújtani; a csillagok, koronák szép látványt nyújtottak.

Az utcai lámpák is nagy szerepet vittek, illetőleg a lámpák helye, mert a kandellaberek-ről levették a lámpát, s azok helyén vagy egész szövének tüze lobogott, vagy monogram, pyramis, avagy sokágu láng, színes üvegborítékban. Ily módon volt kivilágítva a lánchidter, és itt sok leleményesség és izlés nyilvánult. Hanem a Koburg-palotával szemközt emelt iven imitt-amott égtek a gázlángocskák. Két oldalról az akadémia palotájának sűrű mécsorai és az országgyűlési szabadelvű párt klubjának légszuszlángoktól lepett homlokzata képeztek hatásos keretet.

A villamvilágítást sok helyen láttuk ragyogni és fehérelni, mert a gázlángok mellett egészen megfehérit a levegőt, mint a hold fénye. A házak, melyekre rászorta világát, olyanok voltak, mintha alabástromból lennének. Különösen szép látványt nyújtott a Kálvintéren a hazai takarékpénztár palotája, melyről nyolcz lámpa lövelte a fényt. Sok helyen alkalmazták, azonban a villamos lámpák nem nyújtanak kivilágítási látványosságot, mert ahhoz a lángok tömege szükséges, de terjeszteni nagy világozással. A lánchid is villammal volt világitva. Tíz lámpa függött sorjában a közepén, s e hosszú hid akármely pontján lehetett olvasni a legapróbb betűt is. Itt a lángokra köszörült üveggömböket borították, s a fény nem bántotta a szemet. Első mutatóvány volt ez nálunk, hogy milyen lehetne a villamos lámpák alkalmazása a gáz helyett.

Nagyobb lángban két helyen alkalmazták a villamos fényt: a népszínházban és a sugár-uton az oktagonban. Ezek valóságos napok voltak, szikrázó sugárral. Érez tölcserben égtek, s nagy erővel vetették szét a sugárkét. A népszínház napja végig ragyogott a kerepesi uton egész be a hatvani utcába; az oktagonból pedig végigjárta a fény az egész sugár-utat.

Egy kellemetlen kísérője az villamfénynek az ilyen ideiglenes alkalmazásban. A villam előállítására gőzgépet kell alkalmazni. Az

ott van a közelségben, ott dűbörög, a mi még nem baj, de ontja a füstöt, a gőzt és nem valami kellemes atmosphaerát támaszt, mint ez minden gőzgéppel együtt jár.

A mécs-sorok az épületek párkányain, a léczből alkotott cifraságokon, konzervatív nyugalmommal égtek. Ezek ma is megteszik a szolgálatot, ha távolra is kell kérkedni a díszítéssel. Például a budai oldalról nézve a pesti részen azok a világitott helyek (köztük az akadémia) nyújtottak leghatározottabban látszó tűzszínt, melyek a régi mód szerint mécsokkal valának világitva.

A Dunán gőzhajók jártak nyugalmasan, szintén kivilágítva. Némelyiken egész lampion-füzereket lógtak le, az árboctól kezdve. Másoknak a párkányzatait és oldalát díszíték lampion-sorok, s ezek az egész hajótestet felmutatva a sötét mederben, valóban szép látványt nyújtottak.

Az utcákon roppant tömeg hullámzott s igen élénk intézkedésnek bizonyult, hogy 7 órától 11 óráig minden kocsik-közlekedés meg volt tiltva. A tömeg legnagyobb része a Dunaparra és korzóra tolongott, várva a tűzijátékot, melyet ugyan nem sokkal 8 óra után elégettek már a Gellérthegyen, de alig néhány perczig tartván és igen szerény lévén (a sokat emlegetett bécsi Stauer műve), még a kik látták is, csak előjátéknak tartották; a legtöbben azonban nem látták és még jóval 10 óra után is várták. A korzón a redut előtt érte el a tetőpontját a tolongás. Baj volt, hogy ott hagyták a sorban felállított vas kanapékat, melyektől a tömeg nem mozdulhatott. Egyszer pedig válságos pillanat állott be. A magyar biztosító társaság palotáján színes bengáli fényt égettek, és szikrák kezdtek leessni. A tömeg huzódzott, de nem tudott mozogni. Ekkor kiáltások hangzottak: «tűz van, ég!» Lett erre oly zavar, melynek egymásba ütköző erejét bizonyosan sokan emlegetik.

A kivilágítás alatt több helyen katonai zenekar játszott.

A trónörökös pár a várak erkélyéről nézte a fényes látványt. Mint Rudolf főherceg Ráth főpolgármesternek kijelenté, azért nem kocsiztak át a világitás megszemlélésére, mert félték, hogy a tolongásban szerencsétlenség előidézői lehetnek.

A küldöttségek fogadtatása.

E hó 19-én történt meg a budai királyi palotában a küldöttségek fogadtatása. A főpapok, a fővárosi és vidéki küldöttségek szép festői öltözéke érdekes látványt nyújtott, mikor kocsikban Budára felvonultak. Tizenegy órákor kezdődött az elfogadás.

Legelőször a főváros küldöttsége fogadtattott; vele együtt jelent meg a zágrábi küldöttség. Mindakettő nászajándékot nyújtott át. A többi küldöttségek külön termekben voltak elhelyezve.

Stefánia hercegnő az elfogadásra magyar öltözetben jelent meg. A ruha rózsaszín atlasz arany himzessel, nagy uszálylyal; a derék elől fehér betéttel, gyémánttal és gyönggyel kirakva; arany himzesű kötény; csipkéből és gyöngyökből készült kis fejkötő. A festői viselet nagyon emelte a hercegnő deli szép alakját. Most legjobban feltűnt, hogy mennyire hasonlít nénejehez, Luiza koburgi hercegnőhöz. Ugyanaz a világos szőke fűrtök és vonások, sőt a természet is. A hercegnő csaknem oly magas, mint férje.

A fővárosi küldöttség fogadása tovább tartott negyed óránál, mialatt a zágrábiak félrevonulva vártak. A küldöttséget Tisza miniszterelnök mutatta be, azután Ráth főpolgármester mondott üdvözlő beszédet, s átnyújtotta az ékszerket (melyek egy asztalon voltak elhelyezve) és kérte a főhercegi párt, engedjék meg, hogy az Erzsébet árvaházban tett fővárosi hat alapítvány a Stefánia hercegnő nevével viselhesse.

A főhercegi így válaszolt:

«Mélyen meghatva mondok — kedves nóm nevében is — köszönetet a magyar főváros lakóinak lelkesült fogadtatásunkért s a legtisztább szeretet boldogító jelenségeiért, miket drága emlékül fogunk szíveinkben örökre megőrizni. A szeretet és valódi ragaszkodás nagybecsű ki-

folyásaként hálás örömmel fogadjuk e díszes nászajándékot is, mely fényes tanúságot tesz a magyar művészet nagyszerű haladásáról. A legnagyobb készséggel adja kedves nóm beleegyezését, hogy az egybekelesünk emlékére tett jótékony alapítvány nevével viselhesse. Közöljék uraim küldöikkel meleg köszönetünket és biztossáka a fővárosi közönséget változhatlan vonalmunkról és őszinte rokonszenyünkéről».

Erre a főpolgármester bemutatta az asztalon levő nászajándékot, melyet a főhercegi pár nagy figyelemmel és igen részletesen nézett meg s ismételve megdicsérete a magyar ötvös-ipar e szép termékeit. A főpolgármester fölkerete a főhercegnőt, hogy az ékszer használja is.

Az ajándék megszemlélése után Stefánia főhercegnő egész szabadon és nem papírról olvasva, kissé francziazai kiejtéssel, de a legszebb magyarsággal, szépen és élénken körülbelül a következőket mondá:

«Mély megindulással jöttem Magyarországot fővárosába, mely lelkeimnek annyi szent emléket nyújt. Ez vala dicsőült nagyatyjám kedvencez lakhelye, ez jó anyám édes szülőföldje, melyet már zsenge koromban szeretni tanított. Szívem mélyből köszönöm tehát s az öröklött szeretet egész teljességével viszonzom jó kívánataikat!»

E választ dörgő, hosszas éljenzéssel fogadták a bizottság tagjai.

A trónörökös a főpolgármester által bemutatatta a bizottság többi tagjait; többekkel beszélt; elmondta, hogy mennyire meghatotta a fogadtatás. A főváros küldöttségei szívélyes meghajtással bucsuzva el, a főhercegi pár áttért a terem másik részébe, hol a zágrábi küldöttség állt. E küldöttség tagjai: a horvát bán Pejacevich gróf. Mrzovicz főpolgármester, Buratti gróf és Pongrácz városi képviselők. A küldöttség szintén adott át nászajándékot, szép arany fejdísz gyémánttal és ametiszttel — ez utóbbi speciális horvát termés — megrakva.

A zágrábiak tisztelgése rövid ideig tartott. Azután a trónörökös pár viharos éljenzés közt a szomszéd terembe vonult, hol Simor hercegprímás és bibornok vezetése alatt Magyarország katolikus főpápa, továbbá a többi egyházak és hitfelekezetek küldöttségei fejezték ki hódolatkukat.

Mikor Simor primás elvégezte az üdvözlő szavakat, a hercegi pár lehajtotta fejét és a főpap megáldotta őket. A következő teremben a hitfelekezetek küldöttsége volt elhelyezve: a protestáns egyház képviselői, a kerületek superintendensei, főgondnokok, lelkesek; a másik oldalon az izraelita kerületi rabinusok és egyházközségi tagok. Majd a horvát országgyűlés küldöttségét, mely tizenegy tagból állt, fogadta a trónörökös pár. Mihajlovics zágrábi érsek tolmácsolta a szerenese-kívánatokat és a főherceg horvátul válaszolt röviden. «Zsivőkör közt ment át a másik terembe a főherceg és neje, a megyék és városok küldöttei közé.

Nagy és díszes gyülekezet volt ez: főpapok, főurak főispánok, nagybirtokosok, polgárok, agg és ifju, mindnyájan díszmagyarban. A főhercegnő láthatólag meg volt lepette e nagy gyülekezett imponás látványával. Az éljenek után Rudolf trónörökös Tisza Kálmán által bemutatatta az egyes küldöttségek vezetőit. Átalános üdvözlő beszédet senki se tartott; de a trónörökös megszólítására igen sokan kifejezték küldöik hangulatát. Azok, kik díszfelirataikat tegnap le nem tették a miniszterelnöknel, most a fontos párnak személyesen nyújtották át hódolatkukat kíséretében.

Az akadémia küldöttsége szintén külön teremben várt gr. Lónyay vezetése alatt. Az osztályok elnökén, tikkárján kívül több tagból állt e küldöttség. Lónyay üdvözlétére a trónörökös ezt a választ adta:

«Kitüntetésnek tartom, hogy önök szívesek valának az akadémia tagjai közé felvenni s ez által kezdő irodalmi munkásságotat méltányolni. A körülmények szerencsés találkozására az, hogy most üli az akadémia felszázados munkásságának ünnepét, mert alkalmat nyújt nekem, hogy megjelenve önök körében, kifejezhessem nagyrabecsülemet a kulturai törekvések iránt, melyeket a magyar nemzet buzgón ápol,

A BALATONFÜREDI FÜRDŐIDÉNY

május 22-én nyitják meg.

A szőlő-kúra szeptember 1-én kezdődik.

Balaton-Füred enyhe és egyenletes légköri viszonyainál és kitűnő juhsavj-in-tézeténél fogva különösen ajánlható: idült légsóhurut és tüdőbántalmaknál: égvényes sós, szénasavas vasas források, hideg és meleg szénasavas fürdő, gőzfürdő s a női és férfi uszodával ellátott balatonfűrdői javulók: gyenge emésztés, idült gyomor és bélhurut, hasi pozsga, máj- és lépbajok, hólyaghurut és vesebajok aranyér és női bántalmak ellen; továbbá vérszegénység, sápkór és görvlyőkór, általános yengesség, gerinczagy és idegbántalmaknál.

Diszes gyógyterem, elegáns éttermek, terasse, kávécsarnok, fűdött sétány, jó zenekar és szini előadások, bál, tombola, jó restauráció. — Károli vezetése alatt — szép és kényelmes butorzott lakások, posta- és távirahivatal, jól rendezett gyógyszertár.

A közlekedés vasuton Budapestről — naponkint kétszer — Bécs és Kanizsától Siófokig, innen a Balatonon át 1/2 óra alatt a „Kisfaludy” gőzhajóval történik; egész sásonra érvényes vasuti jegyek 33 1/2% mérséklettel válthatók, ünnep- és vasárnapokat megelőző napon Budapestről B.-Füredre és vissza 3 napra érvényes jegyek féláron kaphatók.

A fürdő-intézet rendelő fő-orvosa: Dr. Huray; urad. orvos: Gemähl. — Lakás-megrendelések Écsy László igazgatóhoz intézendők B.-Füredre. A b.-füred-i ásványvíz főraktára Budapestben Édeskuty L. m. kir. udv. ásványvízszállítónál. A fürdőintézet rövid leírásával ingyen szolgál a fürdőigazgatóság.

MÖSSMER JÓZSEF

rumburgi vászon-raktára a „menyasszonyhoz” Budapest, koronaherczeg-(uri-)utca 12. sz.

az új postaépületnek átellenében, b. Orczyfélé ház:

ajánlja a nyári évadra gazdaságos felszerelt raktárát, n. m. rumburgi, orosz, írlandi, hollandi, fonal és 1/4, 1/2, 3/4, 1, 1 1/4 széles ágylepedő-vásznait, asztali kényesletek 6, 12 és 24 személyre; tányérendők, törülközők, ágyneműk, oszvat, len- és battiszt zászlócskékat, mindennemű chiffon, madapolan shirting, croise vastagszálú ereten felhárnomá és ágyneműkre, kézzel és géppel himzett len- és battiszt csikok és betétek, függönyök, asztal- és ággyeterítők, ing- és ruha-pokál, angol len- és gyapot zebr-szővetek, továbbá egy díszan felhárnomá-raktárt házi- és üzleti használatra, nemkülönben teljes menyasszonyi és gyermekkosztéjait legolcsóbb szabott árakon. — Árjegyzékek és minta-küldemények kérésre bérmentesen megküldetnek. 6459

Megrendelések legjobban eszközöltetnek.

A bártfai gyógyfürdő

első rangu hazai gyógyhely május 15-én nyitják meg.

A bártfai erős égvényes-sós vasas savanyúvíz-források hatásos gyógyere-jökről évszázadok óta ismeretesek. E kitűnő gyógyvizek (ivó gyógmód-, meleg ásványfürdők- és fenyőfürdők által) biztos sikerrel használtak: vérszegénység, sápkór ellen, idült gyomor- bél- valamint légszészervi- és húgyhólyag-hurutoknál; az ivarszeri bajok és rendeltenségek ellen, különösen az anyaméhkórknál és idegbajokban. Kitűnő hely ülülő betegek számára.

Ezen régi híri fürdőhely Sáros megyében, szab. kir. Bártfa városától, 1 1/2 órányira fekszik, a Kárpátok egyik hegylánczolata déli lejtőjén, gyönyörű szalás fe yveserdők által környezett kies völgyben, a legtisztább, üdítő balzsamos erdei levegővel, pompás erdei sétányokkal.

A legközelebbi vasuti állomás Eperjes, menettérti jegyek 33 1/2% árle enge-déssel min en nagyobb vasuti állomásonál válthatók. Eperjesről kocsin a kitűnő országúton 4 1/2 óra alatt a fürdőbe érhetni. Az eperjesi pályaudvarban jó bérko-csik mindenkor elegendő mennyiségben találhatók. Egy bérkocsi, melyben több személy podgyászszál együtt utazhatik, díja alku szerint 6-8 frt. Jól beren dezett lakások mérsékelt áron, (egy butorozott szoba egy óra 12-25 frt.), és szésges izletes olcsó kiszolgáltatásáról gondoskodva van. Posta és távirda-állomás helyben; mindennap reggel és este tétzene. A vendégek kényelmére a múlt évben felérült egy diszes gyógyterem és fedett sétány. Építés alatt van egy új fürdő-ház és egy szálloda. Mindennemű felvilágosítással készséggel szolgál 6462

a fürdő-igazgatóság.

Mohai savanyúvíz

Ágnes-forrás.

A mohai savanyúvíz egyike hazánk legszénasavdusabb vizeinek s annak fel-találása bizonyára a már meglevők mellett is egy a közhasználat-ban nyereség. A mi e víznek gyógytani hasznait illeti: kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajjaiban. Általában e víz mindazon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervei élet támogatása és az idegrendszer fölfokozása kívánatos.

Borral használva, máris kiterjedt kedveltségnek örvend.

Bővebb értesítés kérésre ingyen szolgáltatnak. 6391

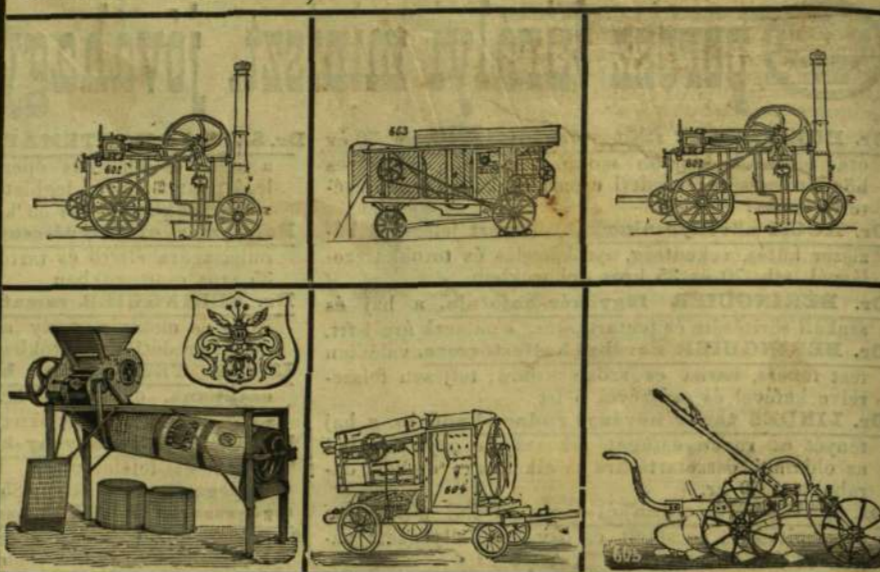
Friss töltésben mindenkor kapható

ÉDESKUTY L.

m. k. udvari szállítónál Budapest, Erzsébet tér 7. Ugyazint minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

Franklin-Társulat nyomdája (Budapest, egyetem-utca 4. szám.)

Ransomes, Head & Jefferies.

Eredeti Mayer. Tűszék a gyári jelvényt kívánja. Eredeti Hofherr. Eredeti Jefferies.

GROSSMANN J.

6498 raktáraiban. Váci körút 76-ik szám BUDAPESTEN, az osztrák államasut-indóház közelében.

Pagliano Ernő tanár

szörpje

Nápolyban, 4 Galata San Marco, Pagliano Ernő tanár házában lesz elárul-sítva. A florenczi ház be-zárattott, miután az egész üzlet Nápolyba lett átvéve. Pagliano Ernő tanár az egyetlen, kivel nagybátyja Pagliano Jeromos tanár ér-tékes fölfedezésének titá-kát közölte, a mint ezt, ha szükséges lenne, jogi erejű okirattal is bebi-zonyíthatja.

Jelenben Pagliano Ernő tanár az egyedüli készí-tője a valódi Pagliano-szörpnek; e nyilatkozat azért tétetik, hogy többé senki se legyen a számos hamisító által átsehető.

Szörp árcékjék: 1.40 ltra. 6221

A Pain-Expeller

nagyon jó házisszer.

A ki a kitűnő szert csak egyszer, péld. éjszavény, orv. tagozatánál, reménykés foglása stb. által használta, márt-sen ajánlja tovább. E körülmény nagyon jellemző a Pain-Expeller fogására néve, valamint csak is annak tulajdonítandó, hogy e szer Magyarországon is minden rékban sőtül oly nagy sikerrel elterjedés-nek örvend.

Kapható 70 és 1 frt. 30 kros ár-vegekben: Budapestben a főraktárban Török J. urnál, Aradon Schiffer Antal, Bártfán Sokalszki József, Bánátkom-lódon Tamásy A., Eperjesen Schmidt E., Debreczenben dr. Róthschnek E., Kassán Wandraschek K., Kalocskán Horváth K., Pozsonyban dr. Schopper V. és Helm V., Szegeden Barossy B., Szigetváron Salamon Gyula, Zólyom-ban Stech L., Zilahon Weiss S., és Unger G. gyógyszerészek urnáknál és csak-nam minden nagyobb város gyógyszer-szállán.

Évek sora óta kitűnő szer a köszvény, csúsz és idegbajok ellen

Valamint jelesnek bizonyul a hezamadások, az izmok és idegek feszessége, véralá-futasók, zúzódások, a bőr érzéketlensége, továbbá helyi göresök (lábikragöres), idegfájdalmak, s hossz-szabb ideig tartó bekötések által származott dagana-tok ellen; foként pedig nagyobb fáradságok és gya-loglások előtti és utáni erősödsére, stb., valamint aggkorban beállott erőtlenedésnél.

Valódi minőségben a következő cégekknél: Budapesten Török József gyógyszer, király-utca, Baier Arnót, gyógyszer. üllői ut: Strobenz testv., Thallmayer A. és Seitz, Glasz Józ. s. Aradon Rozsnyay M. gyógyszer, Tones F. és E.; Brassón Jekelius Ferd.; Debreczen dr. Róthschnek E., Gerely Fülöp, Rickl J. A.; Eszéken Dienes S. G., Gobetzky J., Gyöngyös: Vozáry T. gyógyszer, Győr Lipóczy J., Nasasaty J.; Karánsebes: Müller F.; Károlyváros: Findeis G.; Kassa: Wandraschek C.; Ke-márom Kirchner János; Léva Bolemann E.; Lőcsen Honthy Samuel, Marosvásárhely: Bucher M.; Miskolc: Mahr C.; Nagy-Kanizsa Prager Béla; Nagy-Mihály Csibur B.; Nagy-Szeben Kugler E., Morscher W. F.; Nagy-Szombat: Csep-csányi Béla; Paks Florian J.; Pancsova Bauer F.; Pápa: Bermüller J.; Pécs: Sipőcz S.; Pozsonyban Pistory Bódog, Henrici, Schneider A.; Bauer és Cseh; Wüner Józ. fia; Sárkány Schnell F.; Sopron: Reckert C.; Merzay A.; Vír-ruay A.; Szász-Sebes Binder Lajos; Szekesfehervár Die-balla J. G. Körösi Viktor; Braun L. gyógyszer, Szent-György Hubner J. E.; Szent-János: Magda C.; Szombathely: Simon J.; Temesvár: Jahner C. M.; Tarcsay István, Steiner F., Liszka József; Tonnallya: Uszeynyi; Vág-Ujhely: Walter J.; Vukovár Kirchbaum Bódog; Zágráb n Fink M. L., Mithbach Zsigmond.

Főraktár Kwizda Ferencz János, csász. kir. udvari szállító- és kerületi gyógyszerésznél, Kornenburghas Ára egy üvegnek 1 frt o. é. Ezenkívül a koronaországok valamennyi vá-ros és mező városában léteznek raktárak, melyek időnként a vidéki lapok után közhírre tétetnek 5951

A FRANKLIN-TÁRSULAT

magyar irodalmi intézet kiadásában Budapestben (egyetem-utca 4-ik szám) megjelent minden könyvárusnál kapható.

Dr. KAUFZ GYULA.

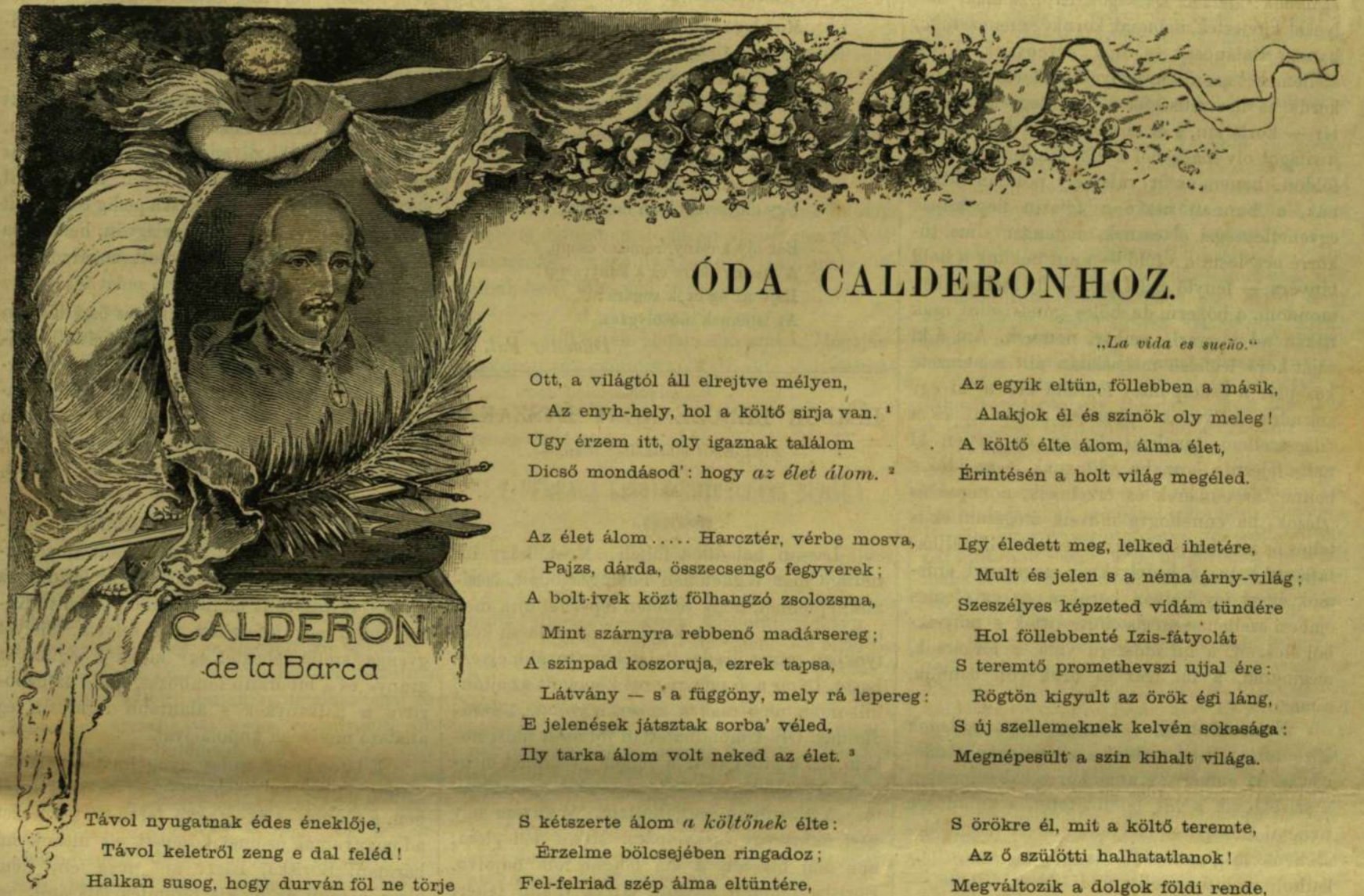
A nemzetgazdaság- és pénzügytan rendszere.

A magy. tud. akadémia által Marczibányi-díjjal koszoruzott dolgozat. I. kötet A nemzetgazdaságtan általános része. Negyedik átdolgozott kiadás. Fűzve 2 frt. II. kötet A nemzetgazdaságtan különös része. Negyedik átdolgozott kiadás. Fűzve 3 frt. III. kötet. A pénzügy- vagy államgazdaságtan. Harmadik, újolag átnézett és javít-tott kiadás. Fűzve 2 frt.

VASÁRNAPI UJSÁG

22-ik szám 1881. BUDAPEST, MÁJUS 29. XXVIII. évfolyam.

ÓDA CALDERONHOZ.

„La vida es sueño.”

Ott, a világtól áll elrejtve mélyen, Az egyik eltűn, föllebben a másik, Az enyh-hely, hol a költő sirja van. Alakjok él és színök oly meleg! Ugy érzem itt, oly igaznak találom A költő élte álom, álma élet, Dicső mondásod: hogy az élet álom. Érintésén a holt világ megéled.

Az élet álom... Harcztér, vérbe mosva, Így éledett meg, lelked ihletére, Pajzs, dárda, összecsengő fegyverek; Mult és jelen s a néma árny-világ; A bolt-ívek közt fölhangzó szolozsma; Szesélyes képzeted vídám tündére; Mint szárnyra rebbenő madársereg; Hol föllebbent Izis-fátyolát; A színpad koszoruja, ezrek tapsa; S teremtő promethevszi ujjal ére; Látvány — s a függöny, mely rá lepereg; Rőtön kigyult az örök égi láng, E jelenések játsztak sorba' véled, S új szellemeknek kelvén sokasága; Ily tarka álom volt neked az élet. Megnépesült a szín kihalt világa.

S kétszerte álom a költőnek élte: S örökre él, mit a költő teremté, Érzelve bölcséjében ringadoz; Az ő szülőtti halhatatlanok! Fel-felriad szép álma eltüntére; Megváltozik a dolgok földi rende, De mit a hajnal újra visszahoz; Fény, pompa, nagyság: szétomló homok, Kezében, titkos szellemkéztől érve, Helyet cserél a tenger régi medre, Mint Aeol-hárfa zendül a koboz; Volt vulkánok: kiégett katlanok; S a hangok árján Áríonként ülve; Volt vulkánok: kiégett katlanok; S a hangok árján Áríonként ülve; Lebegnek álma rajzási körül.

S a költő álma élet... Alkotásit S a költő álma élet... Alkotásit Valónak tünteti a képzelet. Hol közelkeknek semmi sincs, ür ásit, Ó lát, előtte minden: jelenet

Szász Károly.

Távol nyugatnak édes éneklője, Távol keletről zeng e dal feléd! Halkan susog, hogy durván föl ne törje Kopersód zárát, sírod éjtjelét, Csak örök-íjű koszorúba szője E kis levelkét, hódolat-jelét; S néped s a népek nagy összhangzatában A magyar szó is olvegyüljön lágyan.

A szép Castilia illatos völgyében, A Hesperidák berke árnyiban, Hol a babér hajt, fényesen s sötéten S a cyprus-árny közt halk szellő suhan:

Calderon († 1681. május 25.) először Madridban a San-Salvador egyházban temettetett el, hol pompás síremléke állt. Testét 1840-ben (nagy egyházi és költői) ünnepélyességgel vitték át a Szent-Miklós-temetőbe, hol ma nyugszik. 2 Az élet álom (La vida es sueño) Calderon leghíresebb drámájának a címe. 3 Calderon, mint katona, vitézül harcolt hazája hadseregében, Milanóban és Németalföldön. Azután pappá szenteltette, s a toledói érsek mellett szolgált. Végre mint színköltő fejtette ki legnagyobb tehetségét s nyerte örök babérait.